

Sygn. akt III CZ 28/09

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi S.K.

o wznowienie postępowania,

w sprawie z powództwa J.Ś. i K.Ś.

przeciwko S.K.

o ochronę własności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 sierpnia 2009 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 20 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę pozwanego S.K. o wznowienie postępowania zakończzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 stycznia 2007 r., którym została oddalona jego apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 10 listopada 2005 r. W uzasadnieniu podniósł, że pomimo powołania się na normę wynikającą z art. 403 § 2 k.p.c. skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych i środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.)

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że wskazywane w skardze fakty nie mogły mieć istotnego wpływu na wynik sprawy, bądź są okoliczności, które pozwany mógł powołać w sprawie przed wydaniem zaskarżonego wyroku. W szczególności mapa sytuacyjna przebiegu gazociągu, skoro pozwany uzyskał ją w 2006 r., była dowodem, z którego pozwany mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Poza tym dokument ten, w zakresie uwidocznienia przebiegu tej instalacji, jak trafnie podniósł Sąd Okręgowy, nie jest mapą stanowiącą podstawę do ustalenia granicy, skoro nie odzwierciedla stanu prawnego nieruchomości i nie określa położenia znaków granicznych. Z tych względów odkopanie dopiero we wrześniu 2008 r., w toku prac ziemnych, rury gazociągowej na działce 381, która według mapy sytuacyjnej powinna przebiegać po działce 380/2, nie stanowiło istotnej okoliczności w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c.

Niewiedza o środkach dowodowych musi wynikać z przyczyn obiektywnych, niezależnych od strony, a nie z zaniechania działania w trakcie postępowania

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2007 r., I CZ 105/07, niepubl.).

Przepis art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy faktów i środków dowodowych, które poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym powinny być dla strony skarżącej „nieujawnialne”. Fakty natomiast „ujawnialne” (w tym wypadku gdzie faktyczne przebiega gazociąg), czyli te, które strona powinna znać, tj. miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2005 r., III CZP 134/04 LEX nr 151652).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).